

vrže nekega večera možnjo denarja v hišo. In ko je videl, kako se je dobro obrnilo njegovo darilo, je enako ponavljal svoje plemenito usmiljenje še dva večera, da so bile preskrbljene vse tri hčere.

Rad je molil, zgóđaj vstajal in opravljaj službo božjo; Bog ga je zato poklical v duhovski stan. V mestu Miri so volili škofa in prosili Boga, naj jim ga dá po svoji volji. Razodeto jim je bilo: „Kdor pride prihodnjega jutra prvi v cerkev, bo njihov škof.“ Sv. Nikolaj, ki tega ni vedel, pride po svoji navadi prvi v cerkev. Z velikim veseljem mu povedó, kaj so bili določili, in ga postavijo za škofa. In bil je res višji pastir po volji božji.

Slika se v škofovski obleki in na knjigi ima tri jabolka z ozirom na njegov trojni dar, ali pa tri kruhe, ker je bilo nekoč po njegovem prizadevanju mesto Mira rešeno lakote.

Pridni otroci se zelo veselé njegovega godu zaradi daril. Prosili naj bi si pa še posebno tega darú, da bi ne bili pridni samo nekaj dni pred njegovim godom, marveč vse leto, ne le v otroški dobi, marveč vse dni svojega življenja, kakor je on bil.

Interrus.

TONČKOV POGUM.

„Mati, jaz pa parkljev prav nič več se ne bojim.

O, če pride, ne bom molil, kar na peč zbežim!“

Zunaj pa po zmrzli poti pridožljá rogač . . .

To se Tončku je potresla vsaka nitka hlač!

„Mati, lejte, saj že molim!“

To vam je hitel —

K sreči, da je grdi parkelj takrat mimo šel!

Mokriški.

